

درختان بوستان سیدرضی به دست قدیمی‌های محله کاشته شده است

«مینا»، یادگاری از گذشته

۱۱

مکان نما

احداث شده است، حدود ۶ هزار و ۷۳۰ مترمربع مساحت دارد. از ظرفیت‌های خوب این بوستان، مجهز بودن به تجهیزات ورزشی و وسایل بازی کودکان و سرویس بهداشتی است. محمد رضایی که به همراه صادق دوستی، هم‌کلاسی اش، به بوستان مینا آمده است، می‌گوید: وجود دو میز پینگ‌پنگ از امتیازات بسیار خوب این بوستان برای ما جوان هاست. او که هر روز غروب بادوستانش برای پینگ‌پنگ به اینجا می‌آید. ادامه می‌دهد: هوای خوب و سرسبزی اینجا، فرصت خوبی برای دورهمی دوستانه است، به خصوص که امکانات بازی مورد علاقه ما جوانان، یعنی میزهای پینگ‌پنگ جانمایی شده است و غروب‌ها بیشتر وقتمان را اینجا می‌گذرانیم.

● دورهمی به وقت توت‌خوری

زهرآگلا بگیر، محلی و خانوادگی بودن این بوستان را ویژگی مثبت آن برمی‌شمرد می‌گوید: من از وقتی بچه بودم و درخت‌های اینجا نهال بود و هنوز هیچ امکاناتی نداشت، به اینجا می‌آمدم. الان هم که دو تانوه دارم، آن‌ها را برای بازی به همین بوستان می‌آورم. اواز درختان توت و شاه‌توتی می‌گوید که به دست پدرش و یکی دو همسایه دیگر کاشته شده است؛ «تا وقتی پدرم زنده بود، یک چادر بزرگ داشتیم و هر سال برای توت‌تکانی با همه همسایه‌ها توی بوستان دور هم جمع می‌شدیم. هم بساط چای عصرانه و هم توت‌تکانی برپا بود. الان هم گاهی به یاد قدیم دورهمی داریم، اما دیگر صفای گذشته را ندارد.»

● درخت‌ها را خودمان کاشتیم

علی هنری، یکی از ساکنان قدیمی محله و همسایه این بوستان، تعریف می‌کند: زمانی که ما در این محله زمینی خریدیم، روی نقشه نشانمان دادند که قرار است نزدیک خانه مان بوستانی محلی احداث شود، اما روزی که آمدند و چند درخت کاشتند، یکی از سازمان‌ها اعلام کرد که زمین متعلق به آن سازمان است و قرار نیست فضای سبزی ایجاد شود. این قدیمی محله ادامه می‌دهد: آن زمان یعنی اواخر دهه ۷۰ اینجا آب و برق نداشت و ما اهالی پیگیر ماجرا شدیم. درخت‌ها را خودمان کاشتیم و هر روز چند تا از همسایه‌ها نوبتی مسئول آبیاری آن‌ها شدند.

خانواده‌ها، چند ساعت در روز، زنبیل و زیرانداز به دست، به همان زمین‌های خاکی نهال‌کاری شده می‌آمدند، بساط صبحانه و عصرانه را پهن می‌کردند و مراقب بودند کسی به نهال‌های تازه کاشته شده صدمه نزند. بعدها این زمین تبدیل به بوستان شد.

● پاتوق ورزشی جوانان محله

بوستان مینا، حدفاصل دانش‌آموز ۳۳ و ۳۵ در محله سیدرضی قرار دارد. این بوستان که در سال ۸۲

فاطمه سیرجانی | مردبی توجه به دور و اطراف، صدایش را رها کرده و مشغول خواندن تصنیفی زیبا از استاد شهرام ناظری است. هفتادارد کرده و صدایش هنوز گیر او دل‌نشین است. مردان دور و اطراف گوش به خواندنش سپرده‌اند و گاه با کلامی، او را به ادامه خواندن تشویق می‌کنند.

میانه بوستان مینای محله سیدرضی، پاتوق مردهایی است که بعد از بازنشستگی، این گوشه از بوستان را به جای خانه نشینی انتخاب کرده‌اند: بوستانی که به گفته خودشان تادهه ۷۰ بیابانی بیش نبود و بعد از کش و قوس‌ها ویستی و بلندی‌های فراوان بالاخره درخت‌هایش به دست خود اهالی کاشته و آبیاری شد.

نوجوان محله فردوسی، در ژیمناستیک و کیک بوکسینگ صاحب عنوان است

ظرافت و نظم در کنار قدرت و هیجان

برنامه ریزی درستی انجام دهد، می‌تواند در چند مسیر هم زمان پیشرفت کند.

● در کیک بوکسینگ چه افتخاراتی کسب کرده‌ای؟

یک مقام استانی و یک مقام کشوری نونهالان رادر دو سال اخیر کسب کرده‌ام که برای شروع مسیرم خیلی انگیزه بخش بوده است.

● الان در چه سطحی از این ورزش هستی؟

من کمر بند آبی کیک بوکسینگ دارم و همچنان مشغول تمرین برای پیشرفت بیشتر هستم.

● ژیمناستیک را بیشتر دوست داری یا کیک بوکسینگ؟

هر دو را دوست دارم، چون هر کدام از آن‌ها ویژگی‌های خاص خودشان را دارند. ژیمناستیک برایم ظرافت و نظم دارد و کیک بوکسینگ قدرت و هیجان.

● موفقیت‌هایت حاصل استعداد بوده است یا تلاش؟

به نظرم تلاش از استعداد مهم‌تر است. استعداد کمک می‌کند، اما بدون تمرین و پشتکار هیچ نتیجه‌ای به دست نمی‌آید.

● خودت را در یک جمله معرفی کن؟

اهل روستای دوست‌آباد و مقیم محله فردوسی هستم که با تلاش، ورزش را به بخشی مهم از زندگی‌ام تبدیل کرده‌ام.

● آینده ورزشی خودت را چطور می‌بینی؟

دوست دارم در هر دو رشته پیشرفت کنم و مقام‌های بیشتری به دست بیاورم. هدفم این است که روز به روز بهتر شوم و برای توس افتخار آفرینی کنم.

● کدام لحظات در ژیمناستیک برایم ماندگارتر بوده است؟

موفقیت‌ها و مدال گرفتن برایم خاطره خاص خودش را دارد اما در زمان موفقیت هم بیشتر به تمرین‌هایم فکر می‌کنم و سختی‌هایی که کشیده‌ام، برایم ماندگارتر است.

● چه شد که به سمت کیک بوکسینگ هم رفتی؟

احساس کردم دوست دارم یک رشته رزمی هم یاد بگیرم و کیک بوکسینگ برایم جذاب‌تر بود؛ چون هم قدرت می‌خواهد و هم تمرکز.

● فعالیت هم‌زمان در دو رشته سخت نیست؟

خیلی سخت است اما اگر فرد هدف داشته باشد و

ریحانه فرخانی | بیشتر از اینکه موفقیت‌هایش را متعلق به خودش بداند، آن‌ها را سهم تویس و محله فردوسی می‌داند. لذت می‌برد وقتی نام این محدوده بر سر زبان بیفتد. وقتی با زینب اکرمی صحبت می‌کنیم، دختر ورزشکاری پیش روی ماست که ورزش را با هدف افتخار آفرینی برای محله‌اش برگزیده است. او یازده سال دارد و در همین سن کم، موفقیت در دو رشته سخت ژیمناستیک و کیک بوکسینگ را تجربه کرده و مسیر افتخار آفرینی را یافته است.

● از چه زمانی ورزش را شروع کردی؟

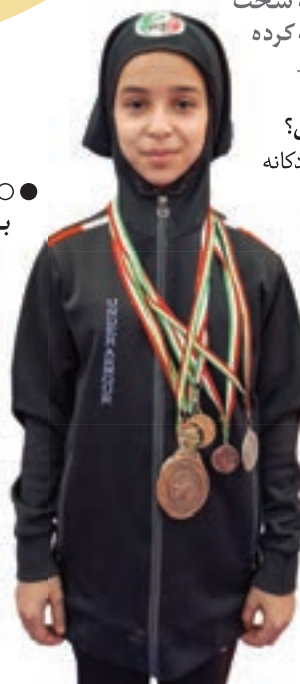
از سه چهار سالگی ورزش را با تمرین‌های کودکانه و بازی شروع کردم.

● چه شد که ژیمناستیک را برای شروع انتخاب کردی؟

خودم یاد نمی‌توانستم ولی خانواده‌ام وقتی من را در باشگاه ژیمناستیک گذاشته بودند، متوجه شده بودند هنگام ورزش خوشحال هستم و فهمیده بودند به این رشته علاقه دارم.

● در ژیمناستیک چه افتخاراتی کسب کرده‌ای؟

تاکنون چند قهرمانی در رده نونهالان در حرکات زمینی در سطح ناحیه و استان خراسان رضوی کسب کرده‌ام و امیدواره تعداد این مقام‌ها بیشتر هم شود.

۱۲